

Ètica del bon futur

Dc, 19/06/2013 per Andreu Ibarz Mellado

[Colloquium Salutis](#)

Pensar el futur és una condició *sine qua non* però no suficient per tal que sigui lluminós. Vivim immersos en una **enorme perplexitat** perquè en poques dècades **hem passat** de la «lluita per la dignitat» a una «indignació generalitzada» per la proporció, àmbits, protagonistes i efectes dels fraus, desequilibris i agressions. Conscients, alhora, de la limitació i necessitat de la praxi ètica, no ens hem quedat amb els braços plegats i hem procurat cercar respostes a noves situacions: «ètica dialògica», «ètica de mínims», «nètica» o «ètica hacker», «educació en valors», «educació per a la ciutadania»... Els analistes de casa nostra parlen de la vivència d'uns «valors tous» per la seva flexibilitat i versalitat en una societat en què regna l'individualisme que defuig de l'estandardització mitjançant la personalització en la manera d'aplicar-los.

Convé una «ètica del bon futur» o «futurètica», amarada per la **voluntat i l'activitat de construir un món diferent**, un món millor. Una ètica **centrada** no tant en una disciplina ni en la galàxia dels valors, sinó **en l'aprenentatge de les capacitats i les competències ètiques, i el compromís que se'n deriva.** Polaritzada per la seducció i la responsabilitat d'un **nou desenvolupament que suposi una manera diversa de créixer.** L'ètica del bon futur **parteix de l'optimisme antropològic** que fomenta l'assoliment de fites, estimula el pensament positiu i l'esperança. Es recolza i **prioritza la responsabilitat dels actes propis i les seves conseqüències, de l'herència a les noves generacions, de la recerca científica, i de la dimensió social, econòmica i cultural de tota institució.** Una ètica conscient de la necessitat d'un **llarg període formatiu en el qual la família, l'escola i, especialment, la universitat,** tenen un rol bàsic. Durant la formació universitària és quan els joves van configurant el seu tarannà com a ciutadans, professionals o científics. Aquest és un escenari d'excel·lència pel *tempo* i la missió universitària. Una ètica, d'altra banda, **de la sostenibilitat personal, ecològica, empresarial i urbana, i, per tant, de la qualitat i no quantitat, de la reinvençió a través de la innovació i creativitat.** Amb límits a la despesa, producció i benefici i, en conseqüència, amb un clar procés d'aprenentatge davant dels límits ja des de petits. **Una ètica que no tingui ni por ni vergonya a focalitzar l'acció vers el bé i la bondat.** L'ètica del bon futur **requereix de la memòria per tal de no perdre en cap moment aquelles referències que mai no s'hauran de repetir.**

Una ètica, en definitiva, **inclusiva i que sumi forces i arguments,** però, especialment, **que posi en el centre la persona i les persones,** el seu **desenvolupament integral i el bé comú,** i que identifiqui els pobles del món i el nostre segle pel compromís per l'*ethos*.

Publicat a *Catalunya Cristiana*, núm. 1760, de 16 de juny de 2013, p.11.